

Ще затихнатъ спомени и болки стари
И родина твойта святостъ ще прозре;
За велика радостъ звонъ ще да удари
Отъ Балкана старъ до Бѣлото море!

Твойтъ пѣсни ще запѣятъ вси безъ злоба,
Ще кѣнтятъ любовно въ твоя бащинъ край;
О, *Cog cordium*, бжди спокоенъ въ гроба —
Тебе не единъ обича и желай!

Ти си чутенъ свинксъ подъ небеса ни черни,
Ти залѣзе, сѣино да изгрѣшъ пакъ...
Ще отминатъ върволица дни безвѣрни,
Тебе ще възславятъ мждъръ и глупакъ.

24 май, 918.

